

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Stowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ci khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbske njedźelske łopjeno

Čafožil 1891 Křtjebjanški farar dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

10. januara 1937

Bauzen

Čswjedžen Třjoch kralow.

Mat. 2, 1—12.

Hodowne sczenje čhynče nam pschede wšchem předowacž Jesuřowny narod we wšchej čłowškej niškosći. W malej hródzicžny w hubjenym žlobiku je male džěczatko ležalo a je jenož tym woczam, kotrež běchu wotewrjene sa njebjesku kražnosć, Božu wěcznu lubosć šjewilo.

Dženžnišche sczenje pak čhze nam potasacž, kať je řo Jesuř přeni křocz šjewil jako Křhřtuř řwěta. Boži řyn bē řo narodžil a jenož pařtyřjo bēchu pola maleho džěcža pobnyli a bēchu jeho čžiřtu řjanosć widželi. Woni řo řařo wrócžichu na řwoje džělo a řhwalachu Boha. Nicřo nam wo tym prařene njeje hacž řu teř Bethlehemšy řpóřnali Bóřitu krařnosć maleho džěcža, ale řřjo mudri tam ř dalokoho rańřehoho kraja pschicžahnychu. Woni njebēchu kralojo, kař nam mjeno džženžnišcheho dnja praři, ale bēchu muřojo, kotřiř řo wuřtejachu na hwěřdy. Woni řiř bēh wobkedžbowachu a čhynchu ř njeho pschicřod řpóřnacž. Na tařke wařhne woni tehdom wuhladachu řpodřiwnu hwěřdu, kař řu řiřčze řenje njebēchu widželi. Woni řo nařtajichu na pucž a hwěřda bē řiř do řlubjeneho kraja wjedła a wot řidow bēchu woni řlyřcheli, řo woni čřakachu na řwojeho meřiařa, ale řdnř řo řidow řa řiř nowonarodžnym kralom prařchachu, njewěřžachu woni řim řaneje wotmořwý dacž. řenož tamne wěřčzenje profety woni řnajachu, řo dnřbi řo meřiař w Bethlehemje narodžicž. Bajiřa nam powěda, řo je řiř hwěřda najřprjedny runy pucž ř rańřehoho kraja do Bethlehema wjedła, ale řdnř woni polni woczakowanja w meřtacžku krala řidow pŕytachu, woni jenož řhude džěczatko namakachu, kotreř tať do čžiřta kralowřke njewonhladařche a řrudni woni dale čžehnjechu, ale neťk bjes nadřije a řana hwěřda řiř wjařy njewjedřehche. Profetowe řłowo se řwjařeho piřma pak bē

řiř řařo na prawe pucž potařalo a hwěřda řim řařo řwěcžehche. řo móřachu Křhřtuřa namakacž, ř njemu řo modlicž. řo njemu řwoje dary pschinyečž.

My čhzemy ř wobrařa Křhřtuřoweho řjewjenja dwoje wuřbēhnyč: Pohanjjo pschicřidžechu — wot hodowneje hwěřdy wjedženi — a pschinyeřechu Křhřtuřej dary řobu. ř teho dnřbimy řpóřnacž:

1. Bóh čhze, řo by řo jeho ewangelijon wšchem čłowjetam předowať a —
2. a my, kotřiř řimy jeho krařnosć widželi, mamy jemu w lubosći wopory pschinyeřč.

řdnř my přjedny dachmy řtawišnu Křhřtuřoweho řjewjenja pschēd řwojim wěczłom nimo čřahnyč, njeřimy tola řpomnili na řerodajřha, řidowřsho krala řa čřař Křhřtuřoweho naroda. Wón pak řłusřha řobu do tuteho wobrařa. Wón je tón přeni njepřehčzel nařcheho řbóřniřa. ř leřtno řcžu čhze wón jeho řkónzowacž. řiřom tehdy řo wobkřucž: Wón pschicřidže do teho řwojeho a čři řwoři jeho horje njewřachu. řdnř pak teř woni jeho horje njewřachu, tať je wón tola řebi jene mjeno řcžiniť mjes pohanamı a je řiř řa řwóř nowy wuřwoleny lud powoľať. Wón je dať řwojej hwěřdže řwěcžicž do pohansřhoho kraja, řo bychu teř pohanjjo řhonili, řo řu hody řa wřhón řwět. řženřa wón njedawa wjařy řwojej hwěřdže řwěcžicž, řo bychu pohanjjo řpóřnali Božu krařnosć, ale džženřa je to nařch nadawť, řo my won džemý do dalokich krařow a tam hnadu předujemy, kotrař je řo nam dořtala w Křhřtuřu řesuřu. řehodla je pola nař řwjedžen Třjoch Kralow pschēzo teř řwjedžen miřionřtwa byť.

Miřionřtwo je Bořa wola, kotreř mamy řo wřchitřy podwoľicž. Bóh čhze, řo bychu wřchitře ludy jeho krařnosć widželi. Wón je řpřly řwět lubowať, řdnř je řwojeho jenicžteho narodženeho řyna do řwěta dať. Teř řa te ludy, kotreř njeřřu řiřčze pschicřili ř wěřje do jeho mjena. řjeje řnano

našcha wina, wina našcheje křesćijanskeje zyrkwe, hdyž jich wjele ludow pšchezo hišćeje w čžemnosći khodži? Hdy pšchindže tón čžaš, so budu tež poškledni pohanjso w jeho šwětłe khodžicž? Njesabudžmy ženje jeho mjeno w šwěcže pšchipowjedacž. Džicže a wucžče wšchitkich póhanow.

Dženža pať dyrbimy mjes nami šapocžecž. W našchim kraju dyrbi hwěšda Křystuřoweho naroda snowa w rjanej kražnosći jessadžecž. Tón, kiž nořny tu rjanu šernicžku we šebi, njeswodžej ju, ale daj šjawnje šwěcžicž, so by našch Šbóžnik mjes wšchitkimi šnaty byl jako tón

jažny, kražny, wupnyšchenn, pošbėhnjenn,
w darach rjanu, wulžny jara lubowany!

Na kóždi daloko wonka na morju bě šo štało, so bě žołma jeneho šobu dele do hlubiny štorhnyła. Jedyn druhi šo křětje ša nim do morja pušćeži a špnta jeho wukhowacž. Jenož š najwjětšchim napinanjom móže wón šnjesboženeho tať dołho wysche wodny džeržecž, doniž njeje čžołm dele pušćeženy. Hdyž pať je tamny wukhowany, wopušćežichu wukhowarja šameho jeho mozy a wón šo podnuri. Jenož jako čžěto móžachu jeho wukhowacž! Wukhowany šwojeho morweho wukhowarja wobšima a jemu šlubi, so čže wšchědnje šwědcžicž wo jeho woporje, kotryž je ša njeho pšchinješł. Njedyrbjało našche žiwjenje tež tajke štajne šwědcženje byčž ša teho, wot kotrehož wšchitko mamy? Šchtož mje pošnaje pšched ludžimi, teho čžu ja tež pošnacž pšched šwojim Wótžom, kotryž je we njebjěšach.

Ničto njech njepřaji, šo je wšcha próža podarmo. Tež tehdom je hwěšda jim wjele šwěcžila, kotřiž nješku ša nej šchli a šo dali do mašeje hródžicžki wješć. Hdyž dženzha wšchelažny wotpošafaju Bože šlowo, tať naž to tola nješně samylicž, šo šwěru dale pšchipowědacž. Někotryžkuli, kotryž je najpředy trošcht ewangelija wotpošafaj, je šo tola pošdžišcho hišćeje ša nim žedžik. My čžemy šwěru ša to štacž, šo by šo našchemu ludej ewangelijon šdžeržalo.

Tať mamy my dženzha dacž pšches naž tej rjanej šernicžny šwěcžicž, šo by wšchitkón lud šhonil, kať kražnu wěž je Wóh na nami čžinil. Wchón šwět dyrbi wjedžecž, šo mamy drohotny pošklad, kotryž naž šnutsownje wobohacž. Tať budžemy pohanam a tym, kotřiž šu našchu wěru wotpoškžili, najšěpje pučž pošafacž, šo bychu šo š žłobikej našcheho Šbóžnika namašali kať tamni ššjo mudri, kotrychž bě hwěšda na njebjewabika na pučžowanje a jim měra njeda, doniž njeběchu to maše džěcžatko namašali, š njemu šo modlili a jemu woprowali drohotne dary. Šbóžny tón čžłowješ, kotryž je ša šwojeho bližšcheho byl tajka hwěšda, šo je jeho wjedł š našchemu Šbóžnikej. To je najkražnišcha šlužba, kotruž móžemy šwojemu bližšchemu wopošafacž. Džakowni šmy temu, kotryž je nam tutón pučž pošafaj. Šórkosć a hida pať na naž pšchindžetej, hdyž špominamy na tajkeho, kotryž je nam tutón pučž čžěški čžinil pšches šžu a ludašstwo abo šamo w bjesbóžnosći čžył naž wotwjescž wot jenicžny praweho pučža. Šo by jich prawje wjele šwój pučž š Šbóžnikej namašalo!

Tež nam je nusno, šo my tutón pučž hušto džemy a pšchi žłobiku šo še Křystuřej modlimy a jeho wobdarimy kať tamni mudri. Šemške dary to běchu, kotrež woni tehdom našemu džěšću woprowachu: šłoto, wgruch a maru. Tehodla šo tež našche wošadny runje na šwjedženju Třioch Kralow napominaju, šo bychu bohacže šemške šubka woprowali ša rosšchěrjenje jeho kraleštwu mjes čžłowjekami. Wšchitke šemške šubka šu nam wot Boha date, šo byčmy je wužitnje na-

ložili. A temu pať tež šlušcha, šo je rady wrócžo damy, hdyž je Wóh trjeba š twarjenju šwojeho kraleštwu.

Me mudri njeběchu jenož šemške šubka woprowali. Woni woštajichu wšchu čžłowiku mudrošć. Wšchě druhe hwěšdy woni šabudžichu, jako woni tu jenu wulku wuhladaču — ša njej woni nětk džěchu do dalokeho kraja. Woni šo wšbachu wšcheje čžěšće pola čžłowjekow a klecžachu tam pšchi křudym žłobiku.

Tute wopory mamy tež my pšchinjescž. Mudry, kotryž čže še šwojim rošumom wšchě pošajništwa wuškledžicž, njemóže ženje š wješelej wěrije do Šesom Křysta pšchincž. Tón, kotryž čže pšched šwětom wjele pošćicž, njebudže móž ženje w jažnym šwětłe Křystuřoweho žłobika móž klecžecž.

Šesufowe šjewjenje pšched póhanami.

Šłóž: Ša Knježe džak Čži dawam.

Kať šynje w našchim čžaju
Knyes šłóž šwój šlyšćecž da,
Šo pšchishle š Jeho kwařu
Tež ludy š pošajništwa!
Wy, ludy wšchitke šwěta,
Šłóž šynny šašlyšće!
Duch Boži džiwne šeta,
Wam šbožo bliško je!

Wy kraleštwu na šemi,
Šchto š dala štejicže?
Pšched tróna pošnožemi
Šow ša waž měšto je!
Šacž štare abo nowe,
Wam tudy šekaja,
Wy wšchitke Křystuřowe
Byčž macže Bože dla.

Našch Křystuř šam je š kralom!
Še to tež wěčnje byl!
Šchto čžecže pod Baalom,
Kiž šam je wupadnyš?
O wocžinjeicže wrota
Šo kral š wam pšchindže šam!
Wšchaj Jeho křona šłota
Šso šlyšćeži wam a nam!

Wón je našch Šbóžnik křwawy,
Kiž ša naž wumřěł je,
A Jeho šbóžne šlawy
Tež wy byčž dyrbicže.
Šchtož do Křystuřa wěri
A šchěženju doštanje,
Tón je na prawej čžěri
Tam nuts do šbóžnosće!

Wam ruša Šesufowa
Še nětko pšchestrjena;
Wón šwoje šłódke šłowa
Wam škadže do wucha.
O šlyšćeže, kať Wón kaže:
Šso wotewě, Šephata!
Wón wocži wšchej maže
Še žalbu žiwjenja.

Hlaj, njebjo roškwětlene
 Ze zyle ſ hwěsdami
 A wšchě ſu ſjednoczene,
 Čžeſč dawacž, Knježe, Čzi!
 Tak žane ſažubadło—
 Bncž nježmě na ſemi,
 Bncž dyrbi jene ſtadło
 A paſtyr jenicžki!

Wy, bjesbóžni, nam hrožče,
 Kaž wam je wješele!
 Wy, wěrjazy, pať wožče
 Nam k twarej ſamjenje,
 So twarile ſo murje
 Nětk bychu zionske,
 Hdnž wotewriť je durje
 Naſch Bóh, kaž widžicze!

Džerž, Knježe, ſwoju ruku
 Nad miſionſtwom ſam.
 Puſčč pohanow na ľuku,
 Kiž dawa paſtwu nam!
 Twój ſzeptar nad ludami
 Knjež miľy po ſwěcze!
 Do zyrkwe ſjednocž ſ nami
 Tež byľy pohanske!

J. W.

Džeň miſionſtwa.

Hdžež ſrijedu, 6. januara, ſwjedžeň ſjewjenja mjes po-
 hanami ſwjeczachu a ſa Knjeſowe miſionſtwa darowachu,
 kaž to w ſaſkich woſadach bě, tam dženſa dodawaja dary do-
 ſwjeczejo ſwjedžeň Čsjoch kralow ſ tymi woſadami, kotrež
 haľle dženſa pohanow hodny ſwjecza a ſa miſionſtwa ſwoje
 dary wopruja, kaž to w pruſkich woſadach ſo ſtawa. Ale
 ſtawa ſo wſchudžom, ſo tutón woſebity džeň ſwjecza a ſo da-
 ry pſchinoschuja ſa twarjenje Knjeſoweho kraľeſtwa mjes pó-
 hanami! A to njemóže hinať bncž! Stejimy tola pſchezo
 hiſčče pod Knjeſowej pſchikaľnju: „Džicze a ſčžicze ſa mo-
 jich wucžomnikow wſchitkich čľowjekow!“ Čžinjo po tutej
 pſchikaľni, wěmy, ſo tež tu w kraju a ludu, wſchudžom, hdžež
 ſmy, mamy twaricž Bože kraľeſtwa a tu zyle woſobinſzy
 kóždy ſe ſwojim ſłowom, ſtutkom, ſadžerženjom a žiwjenjom,
 ſo njeby tak byľo, ſo ſo druhdže Bože kraľeſtwa twari a tam
 w nim Bože žohnowanie byľi a ſbožo byľi — pola naſ tu
 pať ſo ſhubjuje Bože kraľeſtwa a Bože žohnowanie a ſbožo.

So by ſo tu pola naſ wſchudžom Bože kraľeſtwa twa-
 riľo a hajilo, ſa to ſu ſa tuto ľeto Evangelſzy po zylm kraju
 a ludu ſtajeni pod ſhromadne heľlo tuteho ľeta, pod ſłowo
 Luk. 9, 60: „Ty dži a pſchpowjedaj to kraľeſtwa Bože!“ A
 tón, kiž to kaže, je ſažo Jeſuſ Chryſtuſ. Tuž pať, kaž reľa:
 „Dži a twar ſobu Bože kraľeſtwa po zylej ſemi, ſobudžěľajo
 ſ modlitwami a darami džakowneje luboſcze!“ tak reľa tež:
 Dži a twar a pſchisporej Bože kraľeſtwa tu wſchudžom ſ zylm
 ſwojim žiwjenjom a ſadžerženjom w džakownej luboſczi!“
 To jene niž bjes druheho. Jene žohnuje to druhe. Woboje
 haľle čžini, ſo ſy zylm ſchecžijan, zyla ſchecžijanka, čžinjo
 zylu wolu Sbožnika, kiž Sbožnik wſchěľy ludži.

Dženſa, hdnž ſobu ſwjecžimy pohanow hodny, ſtajimy
 tu ſłowo wo miſionſtwe, kotrež dyrbi ſebi nětkle wjele lu-
 bicž dacž wot tnych, kiž pſchecžimo njemu ſu a wot tnych, kiž
 wjazy ſa njo njeľku, hacžrunje tež jich něhdy miſionſtwa po-
 hanſtwa wutorhny, t. r. jich přjedownikow a ſ tym jich, a to

ſłowo ſwěťka, kotrehož drje budu wſchudžom ſhſchecž dyr-
 bjecž. Sven Hedin, ſlawny ſchwediſki pučžowar a ſpiřacžel
 jo praji a piſche:

„Wjele ſ mojih najrjeľſchich dopomnjenjom ſ doľhich ľet,
 kotrež w Aſiſkej pſchewwach, poľhadžeja ſ domow miſionſtwa.
 Čžim ľěpje ja miſionarow ſelnach, čžim bóle wobdžiwach ja
 jich čžiche, njewuſtawaze, a huſto tak njedžakowne džělo. Ně-
 kotſi mloduſchzy — Sven Hedin piſche: einige junge Jante —
 mēnja, ſo to dobremu waſchnju ſluſcha, ſo k poľlednim ſ hor-
 džazym ſazpiwanjom mēčž, jim porokowacž, jich budžicž a
 jich džělo w ſlužbje ſchecžijanſtwa ſažudowacž. Njech je
 wuſbyť jich njedžakowneho džěľa ſchtož čžze, wojowanie ſa
 čžestne pſchewwědčjenje je pſchezo wobdžiwania hódne, a we
 čžopu, w kotrymž je telko, ſchtož ſo mjes ſobu njeſnjeľny, je
 čži to kaž wumóženje, ſo ras ſ čžľowjekami ſetkacž, kotſiž ſa
 dohncze ſwěťka na ſemi wojuja.“

Měj ſwoje wješele na tym Knjeſu!

Měj ſwoje wješele
 Na Knjeſu, ſwojim Boſny!
 O k čžemu runje te?
 Je ſazpiwaju mnoſny.
 Hdnž ſwěťa wješele
 Eso rucže pomije,
 Pať te, kiž ſ Boha je,
 Nam wěcžnje woſtanje.

Njech wabja k modlenju
 Naſ Bože džiwne ſtutki,
 Kiž wſchitko ſčžini tu,
 A wjedže ſwěť ſamlutki!
 Naſch Knjes tež ſdžerži wſcho
 A wſchitkich naſncži!
 To dyrbi kóždeho
 Nětk budžicž k radoſczi.

Wjaz hiſčče wopomá to! —
 Naſch Knjes nam pſchihotuje,
 Hdnž naſche hubjeľſtwa
 Žom' wutrobu tak hnuje,
 So Esyna lubeho,
 Tu ſa naſ wſchitkich da.
 Tak wumóh čžľowjeſtwa
 Tu ſ wěcžnoh' ſkaženja.

Na tajke pókelſtwa
 Čžyľ hiſčče ľiwki woſtacž?
 Bóh na naſ waži wſcho,
 So móhli ſbožnoſcž doſtacž!
 Čchtož dučeľ Božemu
 Eso tudny wodžicž da,
 Tón w ſwojim Sbožniku,
 Ma, ſchtož ſei požada.

Eso wješel ſ dowěru!
 Esměľch Bohu, ſchtož čže tnychi,
 Pſchecž pſchijnecž ſ modlitwu.
 Wón twoju próſtwu ſhſchi.
 Naſ pať tež lubuje,
 Hdnž próſtwu ſapowjedži.
 Wſchať wě ſam najľěpje,
 Čchto nam je k ſbožnoſczi.

S. B.

Jedyn s wulfich němſkeho luda.

Rosmołwjachmy ſo a rěczachmy tež wo wuſtupje s zyrk-
wje. Sa njón ſchczuwachu runje tehdy. Něchtón rjekny, ſo
czi džeja, kiž tola k njej njeſluſcheja; je ſchłoda, ſo tajkich
njeiſku dawno hižo won cziſnyli.

Tu rjekny stary hrabja **Zeppelin** jara khotny, ſo je
wón zyle hinaſkeho mēnjenja. Zyrkej njeje tola žane towar-
ſtwo, s kotrehož njeporjadne ſtawy wuſamkaja, ale je wulka
ſwójba, do kotrejež my wſchitzy ſluſchamy. Sa ſwójbu pať
njeje wjeticheje ſrudoby dylſi teje, ſo ſo ſtaw w njedobrym
wot njeje džełi.

Tole powěda **Paul le Soeur** w „Hochweg“ 1935/9 w na-
ſtawku: „Bon Soldaten, die Christen waren.“

Tež pſchinoschť.

Młodeho mužſkeho pſchitajichu, ſo by zply džen ſa „Syn-
ſku pomoz“ bērnny nožny k potrebnym, koſiž wo wulkim
mēſcze wjele poſthodow wyſoko bydłachu. Měch a ſažo měch
wſa wón na ramjo a ſtupaſche ſthodženť po ſthodženťku zpliči
džen.

Wječor po dže ſo jeho wopraſchachu, ſhto chze ſa tuto
džeło něť ſapłacžene mēcz. Wón ſruna kribjet, kotryž jeho
boleſche a rjekny s wjeſołym woblicom: „Nicžo! To bē mój
pſchinoschť ſa ſmyſku pomoz!“

Zyrkej a ſtat.

Licžby rěcža a wobſtoržuja bolschewikow w Španiſkej
— dyrbiſch prajicž: bolschewikow w Španiſkej, dokełž nje-
ſku wſchitzy ſchpanižny bolschewikojo, koſiž w Španiſkej tať
ſakhadžeja. A tute licžby ſu: Woni ſpalichu abo ſnicžichu
hewať někať 20 000 Božich domow. W Barchinje a wokoli-
nje ſu woni w tutnyh mēkazach ſnutſowneho wojowanja
morili na 14 000 duchownych. — Esowjetruika wyſchnoſč
ſama woſjewja, ſo je w Ruſkej w lěcze 1935 na 14 000 Bo-
žich domow a kapalow dała ſawrěcz, ſo je 3687 duchownych
do kłhoſtaſkeho pſchepntanja wſała a 29 ſaſčelicž dała.

Se Eserbow a s dalofa.

S Drježdjan. Wožadne towarſtwo ew. Eserbow „Čor-
nobóh“ mējeſche njedželu 3. t. m. ſwoju hłownu ſhroma-
džiſnu w „Elisenhof“ Elisenſtr. rōžł Hammerſtr., kotraž bē
pomērnje derje wopntana. S nowolētnej pēſnju wot J.
Schewcžika-Romorowſkeho, w Eserbiſkich Nowinach wocz-
ſchczanej ſahaji k. wumēłſki molet Rowať ſhromadžiſnu. Po
wutrobnyh poſtrowje a ſbožopſchecžu k nowemu lētu ſaſtupi
ſo do porjada. Poſledni ſapiž ſo pſchecžita a roſprawa
s lěta 1936, hdžež bē ſkutkowanje tow. derje wobraſowane.
Šchtyri ſerbiſke Bože ſlužby ſmy mēli, poſlednju je nam
ſlužik w maczernej rěcži knj. ſarať Mjerwa s Butez, ſa cžož
ſmy ſtajnje džaťowni. Roſprawy pokladniķa a knihownižny
kaž khorhojniķa bēchu ſajimawe a dopoſaľaja, ſo je wſchitko
w dobrym rjedže. Pſchi nowowólbe wuńdže ſnowa knj.
Rowať jako přeni pſchedžynda, tež přeni ſapižowať a druhi
pokladnik ſaſtojniſtwo ſažo pſchewſaſchtať. Pſchecžita ſo pſche-
ložł „Pſchadla je Maria kudžakfu“, kiž bu w advencze we
Kſchiznej zyrkwi wot Němzow němžny ſpēwany. Po wſchela-
kim wažnym wuradžowanju ſkōnczi je ſerbiſkimi ſpēwami
wobwēnzowana ſhromadžiſna, kaž ſmy to ſwucženi. J. Th. S.

Saſte miſionſke towarſtwo je mať lětať wudaťo, ko-
trnyž kōždeho ſe ſłowom a wobraťom pokaže do miſionſkeho
džełka, w kotrymž je towarſtwo něť druhi lēiſtotyťk naſtupiťo,
ſkutkujo w Ruſkej Afrizy a w Ruſkej Indije. Wobraſny
poſaľaja mjes druhim indiſki pohaniſki tempel a indiſtu
ſchecžijaniſku wjeſnu zyrkej.

S Deſchna. Narodow je byťo w Deſchnje 16, w Strjažo-
wje 8, w Žyłowje 40. — Wērowanjow w Deſchnje 2, we
Strjažowje 3, w Žyłowje 10. — Semrētnych w Deſchnje 10,
w Strjažowje 3, mjes nimi mandželſkaj wot 81 lēt, w Žylo-
wje 16. — Konfirmērowanych w Deſchnje 14, w Strjažowje
7, w Žyłowje 30. — K ſpowjedži jo byťo 3565 wožobow.

Bibliſki pucžniť.

1. njedžela po Tjoch kralach, 10. januara: Woni waž
budža je ſwojich ſhromadžiſnow wuſtorſkacž. Čžať pať pſchiń-
dže, ſo, ſchťoť waž mori, budže ſebi myſlicž, ſo wón Bohu na
tym ſlužbu cžini. Jan 16, 2. — Luk. 2, 41—52. — 1. Mōjſ.
28, 10—17. — Hdny bjesbōžni ſo roſſkobja, ſchťo chzpli wo to
rodzičž? Wſchad Bōh naſch Knjes nať pſchitrywa, ſchťo
moħlo dha nam ſchťodzičž? Bōh naſcha ſylnocž je, nam
ſłowo ſdzeržecž chze, dacž ſczerpnoſč w tnyſchocžzi, troſchť
mōžny w ſmjercži; ſchťo moħlo nať tu traſchicž? K. 192, 4.

Wōndželu, 11. januara: Šchťoť mje lubuje, tōn budže
moje ſłowo dzeržecž; a mōj Wōtcžez budže jeho lubowacž, a
my pſchińdžemy k njemu a budžemy wobydlenje pola njeho
cžiničž. Jana 14, 23. — K. 568, 8. — 1. Kor. 4, 1—8. —
Joſua 2, 14—24.

Wutoru, 12. januara: Gladajcže ſo, ſo byſchcže njeby-
li ſawjedženi. Pſchetōť jich wjele pſchińdže w mojim mjenje
a budža prajicž: Ja ſym Khrjſtuſ, a tōn cžať je ſo pſchibli-
žať. Njekhodžcže tehodla ſa nimi. Luk. 21, 8. — K. 200, 4.
— 1. Kor. 4, 9—21. — Joſua 3, 1—8.

Serjedu, 13. januara: Waſch njebieſki Wōtcžez wē, ſo
wy teho wſcheho potrebacže. Matth. 6, 32. — K. 714, 1. —
1. Kor. 5. — Joſua 3, 9—17.

Šchwōrtk, 14. januara: Komuž ſo picž chze, njech pſchiń-
dže; a ſchťoť chze, njech woſmje wodu žiwjenja darmo. Šjewj.
Jan. 22, 17. — K. 277, 1. — 1. Kor. 6, 1—11. 19. 20. —
Joſua 4, 1—11.

Pjatt, 15. januara: Njeje w žanym druhim ta ſbōž-
noſč; tež njeje žane druge mjeno pod njebjom date tym
cžłowjekam, w kotrymž my mōħli ſbōžni bycž. Zap. ſł. 4, 12.
— K. 56, 3. — 1. Kor. 8. — Joſua 4, 12—24.

Ssobotu, 16. januara: Šbōžny je tōn, kiž khlēb je w Bo-
žim kraleſtwje. Luk. 14, 15. — 1. Kor. 10, 1—13. — Jeſ.
61, 1—6. — O, Khrjſchcže, khlēbje žiwjenja, budž moje
žohnowanje, o krej, ty ſa mnje pſchelata, mi ſluž ſa wujed-
nanje. Ty we mni a ja we tebi, dōnž junu k tamnej krať-
noſcži mje njeſbudžiſch ſam s rowa. K. 283, 4.

Wiſtowanje:

Wſchē wožadny ſaſteje a pruiſteje Lužizny ſu tež lēťka
proſchene, ſapodacž roſprawy wo wožadnym žiwjenju lē-
ta 1936.

K. S. w D.: Wutrobny džať.

Redaktor.

Sa 10. 1. je pižať W. w B. — Sa 2. po C. (17. 1.) ſmē-
je W. . . r w S. — ſa Sept. N. w B.